

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 11. veljače	17.30 + Za duh. i tjel. zdravlje ob.; + Ana Marković; Jelena i Franjo Bučković
Uto, 12. veljače	17.30 + Spasa, Ljuba i Franje Cindrić
Sri, 13. veljače	17.30 Na čast Sv. Josipu za dobročinitelje
Čet, 14. veljače	17.30 Za nova duhovna zvanja: + Zdravko Božičević
Pet, 15. veljače	17.30 + Dragica i Josip Ševrović
Subota 16. veljače	16.00 SKRADNIK: Po nakani (al) 17.30 SVETIŠTE: + Marija Ševrović; Miodrag dr. Žilić
NEDJELJA 17. veljače 6. NKG	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Ivan Pavlić (Ema); Dragica i Mato Herceg; Milan Kirasić Milkan

1. CRKVA slavi: - Gospa Lurdska, (11. veljače); Sv. **Valentin, prez. i mč.** (14. veljače).
2. **SVJETSKI DAN BRAKA** – druga nedjelja u veljači posvećena je bračnom paru, mužu i ženi kao stupu obitelji, koja je temelj društva. Tim se želi proslaviti sakrament braka, naglasiti ljepota bračne vjernosti, žrtve i radosti u svakodnevnom bračnom životu.
3. **SVJETSKI DAN BOLESNIKA** – obilježava se na Gospi Lurdsku, 11. veljače.
4. **SRIJEDA u čast SV. JOSIPU** – krunica i večernja misa – velika devetnica Sv. Josipu.
5. **SV. VALENTINA** – slavimo u četvrtak, 14. veljače. Misno slavlje u Josipdolu u 11 sati predvodi preč. Josip Šimatović, župnik i dekan udbinski i čuvar Nacionalnog svetišta hr. muč.
6. **GODIŠNJI SUSRET** – župnih pjevačkih zborova G-S biskupije biti će u subotu, 16. veljače u Otočcu s početkom u 10 sati. Prijave pjevača su do ponedjeljka 11. veljače.
7. **TEČAJ ZA BRAK** – započinje u petak, 15. ožujka u Pastoralnom centru Sv. Križa u Ogulinu u večernjim satima i održava se dva vikenda. Tečaj je obavezan za sakram. ženidbe.

10 poticajnih misli Alojzija Stepinca

1. Kad vam otmu sve, ostat će vam dvije ruke; sklopite ih na molitvu, pa ćete tada biti najjači!
2. Ne treba nam toliko učenih glava koliko poštenih.
3. Protuslovlje je vjerovati u Boga i biti pesimist.
4. Nema važnije zadaće u životu pojedinca negoli vlastita duhovna izgradnja.
5. Sloboda bez poštivanja Božjeg zakona i njegova vršenja u potpunosti, bila bi pusta fikcija.
6. Ništa me neće prisiliti da prestanem ljubiti pravdu, ništa me neće prisiliti da prestanem mrziti nepravdu, a u ljubavi prema svome narodu ne dam se ni od koga natkriliti.
7. Prvo pravilo, ako želimo vidjeti bolje dane u budućnosti, treba iskazivati poštovanje prema Bogu, koje mu pripada, i to u poniznosti: to je jedini put prema miru!
8. Gore gledaj prema nebu i ne boj se!
9. Pazite da ostavite sinu za baštinu vjeru! Što mu koriste milijuni ako izgubi vjeru! Naprotiv, ako mu ništa drugo ne ostavite, nego samo vjeru bit će sretan!
10. Ili smo katolici, ili nismo. Ako jesmo, tada se naša vjera mora očitovati na svim područjima našega života. Ne možemo biti katolici u crkvi, a na ulici živjeti po instinktu osobnog raspoloženja.

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

10. veljače 2019. • 5. NKG • God. X. • br. 6 (441)

Oni ostaviše sve...

Čitanje svetog Evanđelja po Luki: U ono vrijeme: Dok se oko Isusa gurao narod da čuje riječ Božju, stajao je on pokraj Genezaretskog jezera. Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže. Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše mnoštvo. Kada dovrši pouku, reče Šimunu: »Izvezi na pučinu i bacite mreže za lov.« Odgovori Šimun: »Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže.« Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. Mahnuše drugovima na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše. Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: »Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!« Zbog lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: »Ne boj se! Odsada ćeš loviti ljude!« Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i podoše za njim. *Riječ Gospodnja (Lk 5,1-11).*

... i podoše za njim!

Mnoštvo koje okružuje Isusa bilo je pokrenuto svojim potrebama. Tako se događa i u našim životima. Luka nam ukazuje da Isusov pogled dopire i do ribara u tijeku njihova redovitog posla. Za njima je noć bez ulova. Još im preostaje isprati mreže i krenuti kući. Njihovu svakodnevnicu prekida Isus, jer On nije običan prolaznik – vidi, kako kod Petra, tako i kod nas – obilje mogućnosti u mrežama našeg života. Potom slijedi ono glavno: Petar, mimo svih pravila ribolova, na Isusovu riječ baca na pučinu mrežu. Rezultat? Obilje riba. Tako je Isusov navještaj s obale dobio uprizorenje u liku Petra koji, vjerujući Kristovoj riječi, zadobiva obilje riba.

Dakle, kao Petar, tako i mi, često dođemo do krajnjih granica svojih mogućnosti, sposobnosti, znanja, razuma, iskustava, uvjerenja, pouzdanja. Očito je da najčešće – ili možda jedino tek tada – postanemo otvoreni za Božju riječ koja nas poziva da s njom krenemo drugačijim putovima prema dubinama života.

Svakodnevni izazovi, stresovi i krize najčešće nas izbacuju na obale života i suočavaju s vlastitim nemoćima. Lako je zamisliti druge u takvom stanju, no teško nam je kad se nađemo pogođeni takvim stanjem. Onda nam izgleda da nas je i Bog napustio, da smo prepušteni na milost i nemilost okolnostima, no Božja riječ – a ona je mreža koja zahvaća i izvodi na slobodu – kazuje nam da slijedeći stope Isusova života dolazimo do istinskog obilja.

Drugo, kao što Isus uzima Petrovu lađu, tako su mu i naši životi potrebni da Radosna vijest dopre do svih ljudi. Služi se našim životima, ma kakvi oni bili, da bi svakoga dana ulazio u živote ljudi. Dakako, očekuje našu suradnju. Kao nekoć Petru, tada govori i nama danas: "Ne boj se! Želim ti se darovati."

Katekizam Katoličke Crkve o ženidbenoj ljubavi

1644. Ljubav ženidbenih drugova, po samoj svojoj naravi, traži jednost i nerazrješivost zajednice njihovih osoba koja obuhvaća čitav njihov život: „Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što, dakle, Bog združi, čovjek neka ne rastavlja“ (Matej 19, 6).[2] Supružnici su „pozvani neprestano rasti u svojem zajedništvu, u svakodnevnoj vjernosti ženidbenom obećanju potpunoga uzajamnoga darivanja“.[3] To ljudsko zajedništvo potvrđeno je, očišćeno i privedeno k savršenstvu u Isusu Kristu zajedništvom što ga daje svetoostajstvo ženidbe. Ono se produbljuje življenjem zajedničke vjere i zajedničkim primanjem Pričesti.

1645. „Ženidbena jednost koju Gospodin potvrđuje jasno se očituje i u jednakom osobnom dostojanstvu kako muškarca tako i žene, koju treba priznati u uzajamnoj i punoj ljubavi“.[4] *Višebračnost* se protivi tom jednakom dostojanstvu i ženidbenoj ljubavi koja je jedina i isključiva.[5]

Vjernost ženidbene ljubavi

1646. Po svojoj naravi ženidbena ljubav od muža i žene iste nepovrjedivu vjernost. To slijedi iz njihova poklona samih sebe kojim su se supružnici međusobno obdarili. Ljubav hoće biti neopoziva. Ne može biti „do nove odluke“. To „blisko sjedinjenje, kao uzajamno darivanje dviju osoba, i dobro djece zahtijevaju punu vjernost ženidbenih drugova i sile na njihovo nerazrješivo jedinstvo“.[6]

1647. Najdublja je pobuda tomu Božja vjernost Svojemu Savezu, Kristovoj Crkvi. Po svetoostajstvu ženidbe supružnici postaju prikladnima da predstavljaju tu vjernost i da je svjedoče. Sakramentom nerastavljivost ženidbe dobiva nov i dublji smisao.

1648. Može izgledati teško, čak nemoguće, cijeli se život vezati uz jednu ljudsku osobu. Stoga je još potrebnije naviještati dobru vijest: Bog nas ljubi potpunom i neopozivom ljubavlju, supružnici su dionici te ljubavi, Bog ih vodi i podupire, a svojom vjernošću oni mogu biti svjedoci vjerne ljubavi Božje. Muž i žena koji Božjom milošću, često u vrlo teškim uvjetima, daju takvo svjedočanstvo zaslužuju zahvalnost i potporu crkvene zajednice.[7]

1649. Ipak ima okolnosti kada ženidbeni suživot postaje praktički nemoguć iz različitih razloga. U takvim slučajevima Crkva dopušta tjelesnu rastavu supružnika i prestanak zajedničkoga stanovanja. Ženidbeni drugovi ne prestaju biti muž i žena pred Bogom i nisu slobodni za sklapanje novih zajednica. U tako teškom stanju najbolje bi rješenje bilo – ako je moguće – pomiriti se. Kršćanska je zajednica pozvana pomagati tim osobama da u takvim prilikama žive kršćanski, u vjernosti ženidbenomu vezu koji ostaje nerazrješiv.[8]

1650. U mnogim zemljama brojni katolici pribjegavaju *rastavi braka* prema građanskim zakonima te sklapaju novu građansku zajednicu. Iz vjernosti prema riječi Isusa Krista: „Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema prvoj preljub; i ako žena napusti svoga muža pa se uda za drugoga, čini preljub“ (Marko 10, 11–12), Crkva drži da ne može priznati valjanom novu zajednicu ako je prva ženidba bila valjana. Ako su se rastavom razdvojeni građanski ponovo vjenčali, nalaze se u položaju koje se objektivno protivi Božjemu zakonu. Stoga ne mogu pristupati svetoj Pričesti dokle god traju takve okolnosti. Iz istoga razloga ne mogu obavljati stanovite crkvene odgovornosti.

Pomirenje po svetoostajstvu pokore može se podijeliti samo onima koji se pokaju što su povrijedili znak Saveza i vjernosti Kristu i obvežu se živjeti u potpunom suzdržljivosti.

1651. Prema kršćanima koji žive u takvu stanju i koji često čuvaju vjeru te žele kršćanski odgajati djecu, svećenici i sva zajednica trebaju iskazivati pozornu skrb kako se oni ne bi osjećali odijeljenima od Crkve, u čijem životu mogu i trebaju kao krštenici sudjelovati: „Valja ih poticati da slušaju Božju riječ, da nazoče misnoj Žrtvi, da ustraju u molitvi, da pomažu djela ljubavi i pothvate zajednice za pravednost, da odgajaju djecu u kršćanskoj vjeri, duhom i djelima njeguju pokoru i da svednice zazivaju Božju milost“.[9]

»Besplatno primiste, besplatno dajte!« (Mt 10, 8)

Poruka pape Franje za 27. Svjetski dan bolesnika 11. veljače 2019.

Draga braćo i sestre, »Besplatno primiste, besplatno dajte!« (Mt 10, 8), riječi su koje je Isus izgovorio kad je slao svoje apostole naviještati Evanđelje, kako bi se njegovo Kraljevstvo širilo djelima besplatne ljubavi.

U prigodi XXVII. Svjetskog dana bolesnika, koji će se svečano slaviti 11. veljače 2019. u Kalkuti (Calcutta) u Indiji, Crkva, kao Majka sve svoje djece, osobito bolesnih – podsjeća nas da su velikodušne geste, poput one dobrog Samaritanca, najvjerodostojnije sredstvo evangelizacije. Briga za bolesnike zahtijeva profesionalnost i nježnost, izravne i jednostavne geste koje se slobodno daju, poput milovanja zbog kojeg se drugi osjećaju voljenima.

Život je Božji dar. Sv. Pavao opominje: »Što imaš da nisi primio?« (1 Kor 4,7).

Upravo zato što je dar, život se ne može smatrati jednostavno svojinom ili privatnim vlasništvom, posebice u svjetlu postignuća na polju medicine i biotehnologije koja bi u čovjeku mogla pobuditi napast da manipulira „stablom života“ (usp. Post 3, 24). Usred današnje kulture rasipanja i ravnodušnosti htio bih istaknuti da je dar kategorija koja najbolje odgovara izazovu današnjeg individualizma i društvene fragmentacije, dok istodobno promiče nove odnose i načine suradnje među narodima i kulturama. Dijalog, kao pretpostavka dara, otvara prostore i stvara mogućnosti za ljudski rast i razvoj koji mogu razbiti ustaljene sheme ostvarivanja moći u društvu. Darivanje se ne smije poistovjećivati s davanjem poklona, jer se može nazivati takvim samo ako uključuje sebedarje; ne smije ga se nipošto svoditi ni na puki prijenos nekog vlasništva ili nekog predmeta...

Pozivam sve, na svim razinama, da promiču kulturu besplatnosti i dara, koja je prijeko potrebna za prevladavanje kulture profita i odbacivanja. Znamo da je zdravlje relacijsko, ovisno o interakciji s drugima i zahtijeva povjerenje, prijateljstvo i solidarnost. To je blago koje se može u punini uživati tek kad se dijeli s drugima. Radost velikodušnog darivanja je indikator zdravlja kršćanina.

Sve vas povjeravam Mariji, *Zdravlju bolesnih (Salus infirmorum)*. Neka nam ona pomogne dijeliti darove koje smo primili u duhu dijaloga i uzajamnog prihvaćanja, živjeti kao braća i sestre pozorni na potrebe drugih, znati darivati velikodušna srca i naučiti radost nesebičnog služenja drugima. Svima s velikom ljubavlju jamčim svoju blizinu u molitvi i svima od srca upućujem svoj apostolski blagoslov.

Iz Vatikana, 25. studenog 2018. Svetkovina Krista Kralja.